

KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE BESTRIJDING VAN DE BESMETTELIJKE ZIEKTEN VAN DE BIJEN 10.09.1981 (B.S. 23.10.1981)

HOOFDSTUK I - Algemene bepalingen - Begripsbepalingen

Art.1. Amerikaans vuilbroed, Europees vuilbroed, acariose en varroase bij bijen worden gerangschikt onder de ziekten bedoeld bij de artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek.

Art. 2. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1. aangetast te zijn: de kolonies waarvan de bijen of het broed, al dan niet na laboratoriumonderzoek, aangetast bevonden werden door één der ziekten bedoeld bij artikel 1;
2. verdacht aangetast te zijn: de kolonies waarvan de bijen of het broed tekenen vertonen welke de aanwezigheid van één dezer ziekten doen vermoeden;
3. verdacht besmet te zijn:
 - a) de kolonies die deel uitmaken van een bijenstand, waarin één dezer ziekten, in welke mate ook, werd vastgesteld;
 - b) de kolonies die door één dezer ziekten kunnen besmet zijn wegens de nabijheid van besmette bijenstanden of ten gevolge van een contact met biologisch materiaal zoals bijen, broed, was en honing, of om het even welke voorwerpen die de verwekkers van deze ziekten kunnen overbrengen of bevatten;
4. haard: de bijenstand waarvan één of meerdere kolonies door één der in artikel 1 vermelde ziekten aangetast zijn;
- (5. assistent voor de bijenteelt: de persoon voorgedragen door de Belgische Bijenteeltfederatie of door de Koninklijke Vlaamse Imkersbond, erkend door de Inspecteur-dierenarts en beëdigd door de Gouverneur van de provincie om op te treden bij de toepassing van de maatregelen van gezondheids politie voorzien bij dit besluit;) <KB 11.04.1999>
6. agent voor de bijenteelt: de persoon voorgesteld door de regionale vereniging voor bijenteelt en erkend door de inspecteur-dierenarts voor het uitvoeren van een opdracht in een gebied, waarin de Minister van Landbouw besluit een georganiseerde bestrijding van de ziekten der bijen in te richten;
7. monsternemer: de persoon voorgedragen door een regionale vereniging voor bijenteelt en erkend door de inspecteur-dierenarts om de agent voor bijenteelt bij de staan in het nemen van bijenmonsters in het kader van een georganiseerde bestrijding van de ziekten der bijen;
8. bijenhouder: de persoon die ten welken titel ook, bijen onder zich houdt;
9. georganiseerde bestrijding: gemeenschappelijke inspanningen van een groep bijentelers, onder leiding van de inspecteur-dierenarts, in een gebied bepaald door de Minister van Landbouw, om bijenziekten uit te roeien;
- (10. Besmettingszone: door de Minister van Landbouw afgebakende zone waar een verspreiding van een ziekte, vermeld in artikel 1, vastgesteld is.) <KB 21.04.1987>

Art. 3. Ten einde het verschijnen of het zich verbreiden van de in artikel 1 bedoelde besmettelijke bijenziekten tegen te gaan, kan de Minister van Landbouw het vervoer, de verkoop en het tentoonstellen op kermissen en markten van bijen, alsmede de producten en materialen die besmet kunnen zijn, reglementeren of verbieden.

Art. 4. De Minister van Landbouw kan maatregelen nemen ten einde de identificatie van de bijenstanden te verzekeren.

HOOFDSTUK II - Sanitaire maatregelen

Art. 5. Ieder bijenhouder waarvan de bijenkolonies verdacht zijn aangetast of besmet te zijn door één van de in artikel 1 genoemde ziekten, is gehouden er onmiddellijk aangifte van te doen aan de burgemeester van de gemeente waar de bijenstand zich bevindt.

Art. 6. Wanneer om welke reden ook van epizoötiologische aard, de inspecteur-dierenarts een bijenstand verdenkt besmet te zijn door één der in artikel 1 bedoelde ziekten kan hij het onderzoek ervan voorschrijven.

Art. 7. Wanneer zich abnormale sterfte voordoet in zijn bijenkolonies, is de bijenhouder verplicht, hetzij zelf, hetzij door tussenkomst van een aangenomen dierenarts, een monster van bijen op te zenden naar het Nationaal Instituut voor Diergeneeskundig Onderzoek te Ukkel, of naar een door de Minister van Landbouw erkend laboratorium.

Wanneer het onderzoek positief uitvalt, is de aangenomen dierenarts of de directeur van het betrokken laboratorium gehouden onmiddellijk de inspecteur-dierenarts van de omschrijving waar de bijenstand zich bevindt, te verwittigen.

Art. 8. Wanneer de diagnose van één der ziekten bedoeld in artikel 1 bevestigd wordt, bakent de inspecteur-dierenarts, in functie van het pathogeen agens en van de bestaande epizoötiologische omstandigheden, rond de

haard, een schutkring af van ten minste 3 km straal en betekent deze aan de burgemeester van de betrokken gemeenten.

De inspecteur-dierenarts beslist of er in de bijenstanden in de schutkring een onderzoek moet worden ingesteld om een gebeurlijke verspreiding van de besmetting op te sporen.

Wanneer de inspecteur-dierenarts of de assistent voor de bijenteelt die hem vertegenwoordigt, moet overgaan tot een onderzoek der bijenkolonies, is de eigenaar of de houder verplicht zijn medewerking te verlenen en zijn materiaal te laten gebruiken om de kasten te openen en te onderzoeken.

Art. 9. Het is de bijenhouders verboden kolonies, koninginnen, raten, kasten, korven of bijbehorende gereedschappen voortkomende uit de haard of uit de schutkring te verkopen, in de handel te brengen, te vervoeren, zich ervan te ontdoen, te lenen of te ontlenen.

Het is bovendien verboden aan de verenigingen voor bijenteelt, die materiaal ter beschikking van hun leden houden, dit aan bijenhouders uit de schutkring te lenen.

Deze bepalingen worden onmiddellijk ter kennis van de belanghebbenden gebracht door de zorgen van de gemeenteoverheid, die binnen de vijf dagen de lijst van de bijenhouders in de schutkring zal opmaken en laten geworden aan de inspecteur-dierenarts.

Art. 9bis. <Ingevoegd bij KB 21.04.1987> Indien de sanitaire toestand het noodzaakt, kan de Minister van Landbouw in een besmettingzone, afgebakend voor een of meerdere ziekten bedoeld bij artikel 1, maatregelen nemen die afwijken van de bepalingen van artikelen 8 en 9.

Art. 10. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 9, 11, 12 en 13, zijn de imkers wier kolonies aangetast zijn door een der ziekten bedoeld bij artikel 1 of wier bijenstanden in de schutkring gelegen zijn, gehouden alle maatregelen toe te passen die door de inspecteur-dierenarts worden voorgeschreven.

Deze maatregelen worden toegepast onder zijn toezicht of onder dit van de assistent voor de bijenteelt.

Art. 11. Wanneer bijenkolonies aangetast bevonden worden door vuilbroed, worden volgende maatregelen toegepast:

- de bijen worden verdelgd en verbrand;
- de korven en de raten worden verbrand;
- de kasten, de ramen en de voorwerpen die kunnen besmet zijn, worden zorgvuldig gereinigd en ontsmet;
- de honing mag slechts worden verkocht of voor de behoeften van bijenteelt worden gebruikt na gedurende een half uur in gesloten ketel op een temperatuur van 110°C te zijn verhit en na kiemvrij te zijn bevonden;
- de was mag, na gesmolten te zijn, gebruikt worden voor nijverheidsdoeleinden maar mag niet dienen voor de bereiding van kunstraat.

Art. 12. Wanneer de bijenkolonies aangetast of verdacht aangetast bevonden worden door acariose, mogen zij geneeskundig behandeld worden volgens de voorschriften van de inspecteur-dierenarts.

In gevallen van erge besmetting waar een doeltreffende behandeling onmogelijk blijkt, kan de inspecteur-dierenarts beslissen de kolonies te verdelgen.

Art. 13. <KB 12.12.1983> Wanneer de bijenkolonies aangetast of verdacht aangetast bevonden worden door varroase mogen zij geneeskundig behandeld worden volgens de voorschriften van de inspecteur-dierenarts.

In gevallen van erge besmetting waar een doeltreffende behandeling onmogelijk blijkt, kan de inspecteur-dierenarts beslissen de kolonies te verdelgen. Alsdan zijn volgende maatregelen van kracht:

- de aangetaste kolonies worden verdelgd en verbrand;
- de korven en de broedraten van de aangetaste kolonies worden verbrand;
- de kasten, de ramen en de erbij behorende voorwerpen, worden zorgvuldig gereinigd en ontsmet;
- de was mag normaal worden gebruikt na te zijn gesmolten op een temperatuur van ten minste 65°C gedurende een half uur.

Art. 14. <KB 13.04.1997> In de gevallen waar de inspecteur-dierenarts de verdelging van aangetaste, verdacht aangetaste of verdacht besmette kolonies oplegt kan aan de eigenaar een vergoeding worden toegekend van (125 EUR) per kast, binnen de perken van de begrotingskredieten. <KB 20.07.2000>

De verdelging en de ontsmetting gebeuren in de aanwezigheid van de assistent voor de bijenteelt.

Art. 15. De inspecteur-dierenarts heft de maatregelen op, zodra hij zeker is dat de ziekte verdwenen is of de ziektehaard uitgedoofd. Hij betekent zijn beslissing aan de burgemeester van de gemeente.

In geval van varroase heft de inspecteur-dierenarts de maatregelen op wanneer alle bijenstanden in de schutkring vrij van varroase bevonden zijn bij tenminste 3 onderzoeken, uitgevoerd volgens zijn voorschriften.

HOOFDSTUK III - Georganiseerde bestrijding van bijenziekten

Art. 16. In de gebieden waar hij het noodzakelijk acht en die hij bepaalt, kan de Minister van Landbouw een georganiseerde bestrijding inrichten van de bijenziekten die hij aanduidt.

Art. 17. De georganiseerde bestrijding van bijenziekten wordt ingericht onder de leiding van de inspecteur-dierenarts, bijgestaan door de agenten voor de bijenteelt.

Art. 18. In de gebieden waar een georganiseerde bestrijding van bijenziekten wordt ingericht, kunnen de bijenhouders vrijwillig tot deze bestrijding toetreden volgens de modaliteiten door de Minister van Landbouw bepaald.

Art. 19. Binnen de in artikel 16 bedoelde gebieden kunnen de bijenhouders die niet vrijwillig tot de georganiseerde bijenziektenbestrijding toetreden, door de inspecteur-dierenarts verplicht worden hun bijenkolonies te laten onderzoeken indien dit noodzakelijk is om bepaalde zones ziektevrij te verklaren ten einde de uitvoer van bijenkolonies mogelijk te maken.
Voor dergelijk opgelegd onderzoek betaalt de bijenhouder de kosten door de Minister van Landbouw bepaald.

Art. 20. De laboratorium-onderzoeken, in het kader van de georganiseerde bijenziektenbestrijding verricht, worden uitgevoerd door de opsporingscentra van de verbonden voor veeziektenbestrijding bedoeld bij het koninklijk besluit van 7 mei 1963, houdende inrichting van de bestrijding der veeziekten en hiervoor door de Minister van Landbouw erkend.

Art. 21. Binnen de perken van de begrotingswet kan de Minister van Landbouw aan de verbonden voor veeziektenbestrijding die in de georganiseerde bijenziektenbestrijding worden ingeschakeld, een vergoeding toekennen, aangepast aan de aard en de omvang van het laboratoriumonderzoek dat in dit raam in het opsporingscentrum moet worden verricht.

Art. 22. De Minister van Landbouw bepaalt de vergoedingen voor de prestaties en de verplaatsingen die de assistenten, de agenten voor de bijenteelt en de monsternemers uitvoeren in toepassing van dit besluit.

Art. 23. Voor de toepassing van dit besluit kan de inspecteur-dierenarts beroep doen op de assistenten of agenten voor de bijenteelt.
Voor het nemen van bijenmonsters in het kader van de georganiseerde bijenziektenbestrijding kan de inspecteur-dierenarts beroep doen op de agenten van de bijenteelt en op de monsternemers.
Deze monsternamen gebeurt op kosten van de Staat.

HOOFDSTUK IV - Slotbepalingen

Art. 24. Overtreding van de bepalingen van dit besluit, die niet vallen onder de toepassing van de artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek, worden gestraft overeenkomstig de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882 op de diergeneeskundige politie en de schadelijke insecten.

Art. 25. Het koninklijk besluit van 4 januari 1977 betreffende de bestrijding van de besmettelijke ziekten van de bijen, wordt opgeheven.

Art. 26. Dit besluit treedt in werking de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Art. 27. Onze Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 20.07.2000 (B.S. 30.08.2000)

Koninklijk besluit van 11.04.1999 (B.S. 24.04.1999)

Koninklijk besluit van 13.04.1997 (B.S. 03.06.1997)

Koninklijk besluit van 21.04.1987 (B.S. 13.05.1987)

Koninklijk besluit van 12.12.1983 (B.S. 16.02.1984)